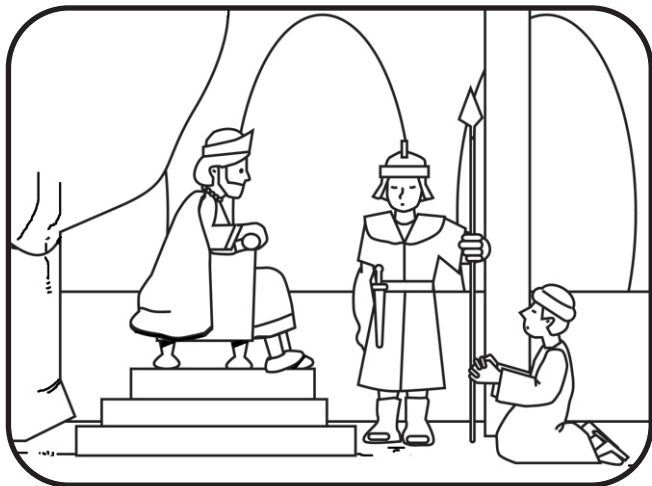

Atleisti ir pradėti iš naujo

„Atleisk savo artimui už padarytą skriaudą, ir tuomet, kai melsiesi, nuodėmės bus atleistos tau.“

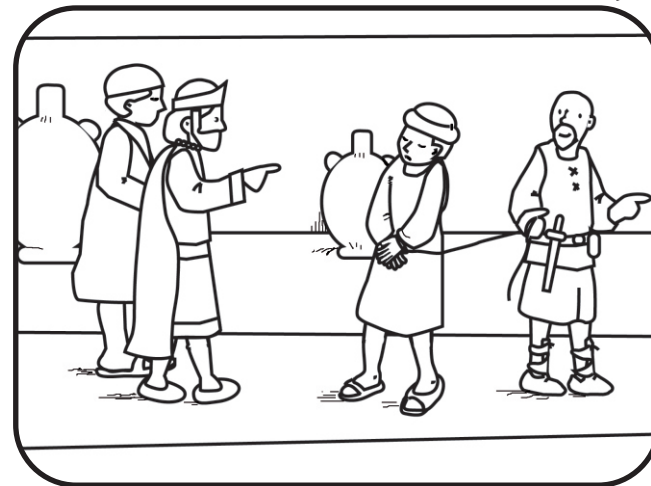
Sir 28, 2

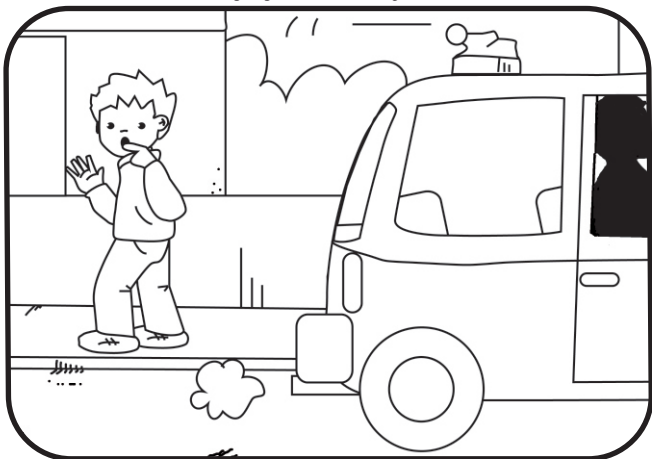
Kartą Jėzus pasakė tokį palyginimą: Karalius suvedinėjo sąskaitas su savo tarnais. Vienas iš jų buvo skolingas 10 tūkstančių denarų. Tarnas ėmė maldauti: „Pasigailėk manęs, aš viską tau gražinsiu!“ Šeimininkas atleido ir dovanavo jam skolą.

Netrukus tarnas sutiko žmogų, skolingą jam 100 denarų. Šis maldavo dar luktelti, tačiau tarnas įmetė jį į kalėjimą. Kiti tarnai, matydami tai, papasakojo viską karaliui.

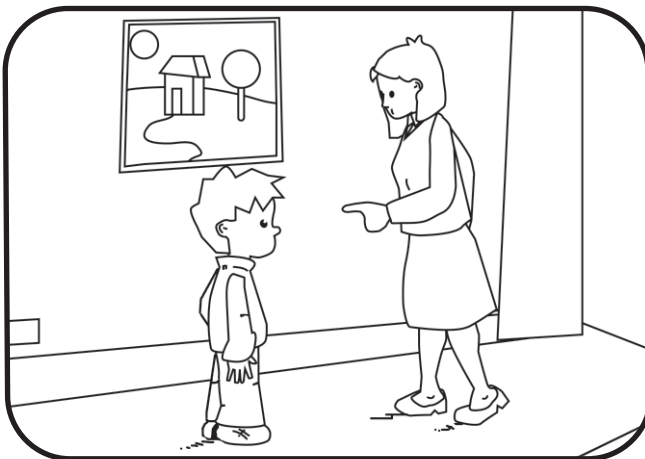

Karalius pasiūkė tarną ir tarė: „Turėjai būti atlaidesnis jam, kaip ir aš tau buvau!“ Ir uždarė jį į kalėjimą, kol atlygins visą skolą. **Jėzus nori mums priminti, kad visada reikia atleisti ir pradėti iš naujo, kaip ir dangiškasis Tėvas mums atleidžia.**

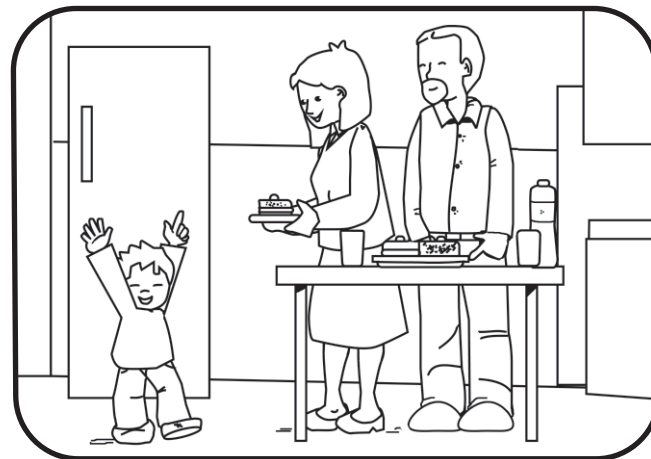

Pasakoja Adamas iš Slovakijos:

Vieną dieną norėjau važiuoti kartu su tėčiu, tačiau jam nepatiko mano mintis. Taigi, išlipau iš mašinos

ir nuėjau namo, pamiršęs, kad ant mašinos stogo palikau kepurę. Mama mane išbarė. Supykau, nebenorėjau nieko daryti.

Paskui pagalvojau, juk galiu pradėti iš naujo... Atsiprašiau ir širdyje pajutau džiaugsmą. Paskui mama mane pakvietė ir pasiūlė gabalėlį pyrago...